

POST REMINISCERE 385

non super duos populos, sed super iustos & peccatores, Publicani enim & peccatores, qui primum mandata dei respuerunt, postea predicare Iohanne eum acceperunt, & baptismo illius sunt mundati. At contra scribae & pharisaei, qui de falsa iustitia sibi applaudebant, dum baptismum Iohannis percipere despexerunt, inobedientes diuinorum preceptorum extiterunt. Unde & dominus in conclusione istius parabole subiunxit: **Quia publicani & meretrices precedunt vos in regno dei.** Regnum dei possumus intelligere sacram scripturam, iuxta quod alibi dicit: Auferetur a nobis regnum dei, & dabitur genti facienti fructus eius. Matth. 23. Ad hoc regnum dei publicani & meretrices, id est, gentiles praecesserunt Iudeos,

FERIA QVARTA

Post Reminiscere, Matthaei XX.

In illo tempore: Ascendens Iesus Hierosolymam, assumpsit duodecim discipulos suos secreto, & ait illis: Ecce ascendimus Hierosolymam. Et reliqua.

Crebros dominus iam superius passionem suam praedixerat, & tempus & locum & modum etiam suae passionis. Quid ergo est quod iterum repetit? Sed quia multa interlocutus fuerat, & poterat memoria suae passionis a mentibus discipulorum suorum elabi, ideo repetit saepius de contumelia passionis suae, ut & pararet animas illorum ad tentationem, ut uenientes Hierosolymam, tanto minus terrerent, quanto saepius id a domino praedictum esse meminissent. **Et accessit ad**

eum mater filiorum Zebedæi cū filijs suis,
 adorans ⁊ petens aliquid ab eo. Mater filiorū
 Zebedæi, matertera fuit saluatoris, mater uidelicet
 Iacobi & Iohānis. Quid aut̄ pertinuit ad hęc mulierē
 ut cum audierat à dño contumeliā & pœnam passio
 nis, ab illo gloriā & dignitatē peteret filijs suis: Nihil
 em̄ prædixerat de gloria regni, sed solūmodo de sup
 plicio passionis. Sed forsitan incitata est ad petendā
 dignitatē filijs suis, q̄ intellexerat sermonem dñi,
 quē dixit, qđ post tertia die resurrecturus esset. Puta
 bat em̄ iuxta Iudæorū fabulam, quod dñs post resur
 rectionē suam p̄ mille annos esset regnaturus in ter
 ra corporaliter, & dignitatē terrenā suis electis esset
 distributurus. Hęc ergo feruore muliebri incitata ad
 dñm accessit, ut post resurrectionē suā daret filijs suis
 præterem sedēdi, unū à dextris, & alterū à sinistris. Re
spondens autē Iesus, dixit: Nescitis quid
petatis. Mater qđem petierat, sed dñs discipulos in
 crepauit, q̄ intellexit p̄ potentiā suę diuinitatis peti
 tiōem, quā mater ei attulerat, ex suafione filios de
 scendisse. Et nihil mirū est, si dñs his duobus discipu
 lis dicat, [nescitis qđ petatis,] cū de Petro apostolo
 euāgelista dicat, q̄a nesciebat qđ diceret. Potestis
bibere calicem quem ego bibiturus sum: Ca
 licis noīe & baptismi, sicut alius euāgelista ponit,
 passionē designat. Vnde p̄ Psalmistā dicit: Quid retri
 buam dño pro omnibus q̄ retribuit mihi? Calicē salu
 taris accipis. Et mox subiunxit qđ esset calix saluta
 ris, dicens: Preciosa in conspectu dñi mors sanctorū
 eius. Baptismo etiā plerunq; passio designatur, sicut
 dñs dicit: Baptismate habeo baptizari. i. passionē ha
 beo sustinere. Interrogat ergo dñs, si possent calicem

Psalm. 115

bibere, quē ipse bibiturus erat. i. si eandē passionem possent ferre, quā ipse passurus erat pro illis. In quibus uerbis aperte ostendit, quia prius sustinet suppliam, ac deinde peruenitur ad regnum. **Calicem qui dem meum bibetis**. i. passionem meam sustinebitis. Quod quærendum est, quomodo intelligatur.

De Iacobo uero quod ipse dñi calicem biberit, nulla dubitatio est, quia ab Herode capite truncatus est. De Iohanne uero dubiū est, cum ipse per martyrii pœnā ut tam hanc non finierit. Sed ipse licet per effusionē sanguinis de hoc seculo non transierit, tamen calicē ipse saluatoris bibit. Quia ipse à Domitiano impiissimo imperatore in feruentis olei dolium missus, & uenum ante principem bibit, & illæsus permansit, nec non etiam cū reliquis apostolis flagellatus legit. Et licet per pœnā & effusionē sanguinis uitam nō trāsierit, tamen calicē passionis bibit, quia animus & uolūtas illius ad passionē perferendā semp paratus fuit.

Sedere autē ad dexterā meā siue ad sinistrā, nō est meum dare uobis. Cōsiderādum quod dicit, [nō est meū dare uobis] Vobis uidelicet superbis & cupidis uanæ gloriæ. Et est sensus: Regnū dei nō est dātis, sed accipiētis. Non em̄ possunt accipere regnū deitales, quales uos estis, sed quales uos eē debetis. [Non est meū dare uobis]. i. superbis & elatis. Estote ergo uos primū humiles, & sic ad dignitatē regni uenietis. Præparate uos tales, ut sitis apti regno cælorū. Volunt autē quidā doctores, concessum esse his discipulis quod petierant, ut unus sederet ad dextrā dñi, & alter etiā ad sinistrā. Cum em̄ Iacobus per deollationem martyrii cælestia regna penetrauit, quōsi ad dexterā domini sedit. Quia Iohānes euangelista

per multum tempus ultra ceteros apostolos ad annos plurimos perduravit, quasi ad sinistram illius sedet. Per sinistram enim presens uita designatur, p dexteram aut celestis beatitudo significatur, sicut in Canticis canticorum dicit: **Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.** **Sed quibus paratum est a patre meo.** Humilibus uidelicet & mitibus, audiētibus me dicentē: **Discite a me, quia mitis sum & humilis corde.** **Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus.** Et illi carnaliter petierūt, & isti carnaliter indignati sunt. Et tamē apostoli non contra matrē indignantur, quæ filiorū petitionē attulit, sed contra filios: quia intellexerūt istā petitionē ex uoluntate filiorū processisse. Dñs autem mitis & humilis, nec matrē arguit cupiditatis, nec apostolos arguit inuidiæ & liuoris, sed utriusq; proponit exemplū humilitatis, dicens illū potius maiorē esse in regno cælorū, quicumq; se inferiorem p̄buerit obsequio. **Scitis quia principes gentium dominantur eorū, & qui maiores sunt, potestatē exercent inter illos.** Proponit dñs exemplū de gentibus, quas principes exercent potestatē inter eos. Et illo proposito, subiunxit: **Non ita erit inter uos, id ē, nō similiter contēderis de principatu & gloria, sicut gētes.** **Sicut non uenit filius hominis ministrari, sed ministrare.** Hoc est, nō uenit filius hominis ut in hoc mundo honores & dignitates quæreret, sed ut ipse potius alijs ministraret. Proponit dñs semetipsum in exēplū humilitatis. Quid ministrat dñs apostolis suis? **Victum & uestimentum, & cetera necessaria corporis, et prædicationē uerbi diuini, et ad ultimum intantum se humiliat, ut crucē & passū**

Can. 21

Matth. 110

onem pro eis subiret, hoc etiam & nobis ministravit.
Vnde & dñs dicit: **Et dare animam suam redē-
ptionem pro multis.** Non dixit pro omnibus, sed
pro multis, quia uidelicet dominus pro omni genere
humano licet crucem subiret, his dūtaxat eius passio
profuit, qui eodem spiritu renati sunt ad uitam, quo
ille conceptus est in utero matris.

FERIA QUINTA
post Reminiscere. Iohannis V.

In illo tēpore Dixit Iesus turbis Iu-
dæorū: Non possum ego à meipso facere
quicquam, sed sicut audio iudico. Et rel.

Fortasse ideo dixit,
nō possum à meipso
facere quicquam, qua
si dixisset, à meipso nō sum,
sed à patre. Pater em̄ à nul-
lo alio est, filius autē à pa-
tre ē. Ideo dixit, [sicut au-
dio, iudico,] q̄a unū opus
est patris & filij & spiritus
sancti. Sicut audit iudicat.
Audiet uidelicet per uni-
tatem substantiæ & pprie-
tatem scientiæ. Non iudicat à semetipso, quia nō est
à semetipso. Pater quippe solus de alio non est,
filius à patre genitus est, ut diximus. Ab ipso enim au-
dient filius, à quo genitus est, quia non est à seipso, sed
ab alio à q̄ genitus est. A quo illi est intelligentia, ab
illo utiq; & scientia. Ab illo igitur audientia, quæ ni-